

Een greep uit de artikels die in de pers verschenen naar aanleiding van de dagvaarding van Minister Vervotte en Minister Onkelinx door BZN De Stobbe.

Centrum voor Gezinszorg dagvaardt overheid

ANTWERPEN - De vzw vindt de ministers Vervotte en Onkelinx nalatig in zaken van huiselijk geweld.

Het Centrum voor Integrale Gezinszorg (CIG) De Stobbe in Antwerpen wil de Belgische Staat en de Vlaamse Overheid dagvaarden voor hun aansprakelijkheid als zorgdragers voor kwetsbare kinderen. Het centrum wrijft de beide overheden aan er niet in te slagen slachtoffers van huiselijk geweld de bescherming en ondersteuning te geven waar ze recht op hebben.

Het CIG De Stobbe is van plan de federale Minister van Justitie, Laurette Onkelinx (PS), en Vlaams Minister van Welzijn Inge Vervotte (CD&V) te dagvaarden. Daarvoor nam het CIG meester Paul Quiryne onder de arm.

De aanleiding tot dagvaarding is een dossier waarbij een elfjarig jongetje al sinds februari 2006 met hoogdringendheid op een wachtlijst staat voor opname in een Medisch Pedagogisch Instituut.

Een vzw kan met een dergelijk dossier enkel naar de rechter stappen met toestemming van de ouders, wat uiterst zeldzaam is. Daardoor is het dossier, waarin volgens De Stobbe het falen van het opvangsysteem wordt geïllustreerd, een symbooldossier dat een verhaal en een gezicht moet geven aan de kinderen die in dezelfde situatie leven, maar van wie de ouders geen toestemming tot dagvaarding geven. (belga)

'Wij vragen een crisismanager voor de bijzondere jeugdzorg'

ANTWERPEN - DAGVAARDING VERVOTTE EN ONKELINX Een jongen van elf, die nu in een pleeggezin wordt opgevangen, staat al anderhalf jaar op een wachtlijst voor meer gespecialiseerde hulp. Een fenomeen dat De Stobbe al bijna tien jaar aanklaagt. Nu doen ze het formeel, met een dagvaarding aan het adres van de ministers Vervotte en Onkelinx.

Van onze redactrice

Veerle Beel

In De Stobbe, een centrum voor integrale gezinszorg, verblijven moeders met kinderen die het slachtoffer zijn van familiaal geweld. Ze krijgen er 'lessen' in opvoeding omdat de sfeer in het gezin door het geweld vaak verstoord is geraakt. In het beste geval kunnen ze daarna alleen verder.

Maar al jaren slaat De Stobbe ook alarm over het gebrek aan opvang voor jonge kinderen in moeilijkheden. In 1999 lanceerden ze samen met de Bond zonder Naam en de vzw Atlas een 'Titanic vol kinderen': een schip waarop het orkest doorspeelt terwijl het naar de haaien gaat. Toen zei directrice Marleen Dejonckheere van De Stobbe al: 'Zoals de samenleving doorgaat zonder omkijken wanneer het fout loopt in de gezinnen.'

Er is in de afgelopen jaren wel een en ander op gang gekomen. Maar niet genoeg, vindt Dejonckheere. De Stobbe grijpt het verhaal van één jongen van elf jaar aan om de bevoegde ministers, Inge Vervotte van Welzijn en Laurette Onkelinx van Justitie, te dagvaarden wegens schuldig verzuim.

Waarom deze ene jongen?

Dejonckheere: 'We kennen natuurlijk honderd verhalen zoals dit, van kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld en daardoor schade lijden. En die vervolgens moeten wachten op de juiste hulp.'

'Het bijzondere hier is dat de ouders ons toestemming hebben gegeven om er een zaak van te maken. Ouders van kinderen met een handicap verenigen zich vrij makkelijk en voeren actie voor meer opvang. Maar in het geval van intrafamiliaal geweld, zoals hier, zijn de ouders zelf daders. Daders helpen hun slachtoffers doorgaans niet om een rechtszaak op te bouwen.'

'De ouders stemden er mee in dat we het dossier van de jongen opvroegen bij alle hulpdiensten die zich ooit om hem bekommerden. We hebben geprobeerd een steengoed dossier te maken.

We zijn moeten stoppen omdat we het overzicht kwijtraakten. Het zijn er in elk geval veel.'

Weet u hoeveel diensten er gemiddeld bij kwetsbare gezinnen over de vloer komen?

'Wij hebben daar onderzoek naar laten doen door het Nederlandse adviesbureau Van Montfoort. Hij screende 43 van onze gezinnen en kwam aan een gemiddelde van acht diensten. Wat ons in zekere zin nog verraste, want wij maken het vaak mee dat het er meer zijn.'

De Vlaamse minister van Welzijn, Inge Vervotte (CD&V), zegt nu in een eerste reactie dat de jongen toch niet aan zijn lot is overgelaten: hij wordt nu al opgevangen.

'Klopt. Hij verblijft nu in een pleeggezin. Wij zullen daar maandag meer uitleg over geven. Maar hij staat al van februari vorig jaar op de wachtlijst voor gespecialiseerde hulp in een medisch pedagogisch instituut (mpi). Als de minister zegt: "Er gebeurt toch iets,, dan raak ik toch ontmoedigd. Als je appendicitis hebt, ben je toch ook niet tevreden als men er een zalfje op smeert? Dan moet je geopereerd worden.'

Ook een kind dat psychisch lijdt, moet de juiste interventie krijgen. Wanneer experts het erover eens zijn dat zo'n kind in de eerste plaats stabiliteit en vastheid nodig heeft, is het dan verantwoord om hem in twee jaar tijd met acht verschillende diensten te confronteren?'

Is dat hem overkomen?

'Zo ongeveer. Maandag geven we u alle details.'

Wat moet er volgens u gebeuren opdat er beterschap optreedt?

'Geen nieuwe onderzoekscommissie asjeblijft, want die hebben we nog maar gehad. Laat ons nu eens vertrekken vanuit de casuïstiek, vanuit concrete vragen om hulp. Deze jongen is niet de enige. Vorig jaar waren er in de provincie Antwerpen alleen bijna negenhonderd jongeren die wachtten op een plaats in de bijzondere jeugdzorg. Wat we nodig hebben, is de publiekelijke erkenning van een crisis, en een crisismanager die de situatie kan ontstoppen, zoals dat tijdens de dioxinecrisis is gebeurd. Er zijn weliswaar zeer veel geëngageerde, goedmenende hulpverleners, maar ze werken te veel naast en onwetend van elkaar.'

Men spreekt nu toch al een hele tijd van een project 'integrale jeugdzorg' dat alles juist op elkaar moet afstemmen.

'Zeven jaar al! Alleen om in kaart te brengen wat iedereen doet. Zeven jaar: dat is een generatie die we kwijt zijn. Er is geen enkele directeur of ceo in een bedrijf die zich zoiets zou kunnen veroorloven. We viseren de ministers niet persoonlijk, zij hebben ook maar een moeras geërfd van hun voorgangers. Wij willen voorkomen dat het *nog* erger wordt.'

'Goed is dat de Antwerpse burgemeester Patrick Janssens van intrafamiliaal geweld een topprioriteit heeft gemaakt voor de komende zes maanden. De stad steunt een proefproject dat we samen met de psychiatrie van de Universiteit Antwerpen ontwikkelen: een model om aan gezinsdiagnostiek te doen. Je moet eerst een diagnose stellen voor je kunt helpen. Maar om te kunnen helpen, moet er ook een korte keten zijn tussen de aanmelding en de invulling. Daar gaan we voor.'

Toch opvang voor 11-jarig probleemkind

Het kortgeding tegen de ministers Vervotte (CD&V) en Onkelinx (PS), ingespannen door de vzw BZN De Stobbe, vervalt. Er is nu immers toch geschikte opvang gevonden voor de elfjarige die in de kou bleef staan. Hij ruilt op 1 juli zijn pleeggezin in voor een Medisch Pedagogisch Instituut, dat hem hulp kan bieden.

De Stobbe, een centrum dat opvang verleent aan moeders en kinderen die het slachtoffer werden van gezinsgeweld, is blij met deze evolutie, maar betreurt dat andere kinderen, voor wie geen gerechtelijke procedure kan worden gestart, met hetzelfde probleem in de kou blijven staan. De procedure ten gronde, over de aansprakelijkheid van het beleid als zorgdragers voor kwetsbare kinderen, blijft lopen. De rechtbank spreekt zich daar in een latere fase over uit.
(vbr)